

Huwelijksformulier

De roeping van de man

1 de Heere Jezus 2 de man 3 de praktijk

Gemeente,

Het huwelijk heeft drie oorzaken. We hebben dat in drie preken gezien met elkaar. God geeft het huwelijk om man en vrouw elkaar te laten helpen in alle dingen van dit en het eeuwige leven. Om indien zij kinderen krijgen die godzalig op te voeden. En om met een goed en gerust geweten de seksualiteit te genieten. Dat is nogal wat. Dat zijn stuk voor stuk enorme gaven, maar ook opgaven.

Hoe zal dat tot zijn recht komen? Hoe zal dat gestalte krijgen in het huwelijk? Nou, vergelijk het met een fanfare. Een fanfare, orkest kan een prachtig muziekstuk hebben. Een gave en opgave om te spelen. Hoe kan dat tot zijn recht komen? Nou, in elk geval als ieder orkestlid zijn eigen plek inneemt, zijn eigen partij speelt en zich daaraan houdt. Als de trompettist de partij van de saxofoon gaat spelen, en de saxofonist de partij van de trombone, en de trombonist de partij van de bassist, ja dan komt er nooit wat van terecht. Ieder moet zich houden aan zijn eigen partij en zijn eigen plek weten.

Nou, dat geldt dan ook voor dat prachtige stuk van het huwelijksleven. Wanneer kan dat tot zijn recht komen? Als beiden hun eigen partij spelen, beiden hun eigen plaats weten en zich daaraan houden. En wat is die plaats dan? Wie zal dat aangeven? Voor een orkest is dat de componist. Voor het huwelijk is dat God. God, Die man en vrouw geschapen heeft én het huwelijk heeft ingezet. Hij weet als geen ander wie op welke plaats hoort te staan in het huwelijk.

En daarvoor gaan we te rade in de Bijbel. Daaruit weten we hoe God het heeft bedoeld. Op grond van de Bijbel zult gij man weten hoe gij u gedragen zult tegenover uw vrouw en zult gij vrouw weten hoe gij u gedragen zult tegenover uw man. Buiten de Bijbel om kom je nooit op die gedachte. Efeze 5 noemt het dan ook een geheimenis. Dat wil zeggen: alleen uit de Bijbel kun je het weten, anders niet. Want vraag aan mensen waar het huwelijk voor is. Willekeurige mensen op straat. Die kunnen best zinnige antwoorden geven: het huwelijk is er om elkaar gelukkig te maken, om elkaar te helpen, om samen door het leven te gaan. Maar het diepste van het huwelijk zul je niet horen. Want dat is een geheimenis, dat alleen de christelijke gemeente weet, hoort te weten, uit de Bijbel. Het huwelijk is een afspiegeling van de Heere Jezus en Zijn Kerk. Waarbij de man de plaats inneemt van de Heere Jezus. En de vrouw de plaats van de gemeente.

Alleen als man en vrouw allebei hun plaats innemen, de man als Christus en de vrouw als gemeente, dan kan er iets terechtkomen van de opgave die het huwelijk is. Man en vrouw zijn dus geen zandloper, twee precies gelijke helften die je om kunt keren en er verandert niks, je ziet geen verschil, nee zij zijn Christus en Zijn Kerk. En vanavond focussen we ons dan op de plaats van de man. Christus gelijk.

Zodat, we zeiden dat al eens eerder, zodat als we kinderen mogen hebben, en ons kind vraagt: mama, ik vind het zo jammer dat de Heere Jezus niet meer op aarde is. Dan zag ik hoe Hij deed en hoe Hij is. Ik kan me zo moeilijk voorstellen hoe Jezus is en doet, dat je dan kunt zeggen: jo, let maar goed op je vader. Hoe je vader omgaat met je moeder. Dan zie jij hoe de Heere Jezus is. Zo vol liefde, aandacht en zelfverloochening, zo sparend en zorgend. Let maar op je vader en jij ziet hoe de Heere Jezus is.

Welke man kan zonder schaamrood op zijn kaken voor deze spiegel gaan staan? Welke man kan zonder gebed om vergevende genade en gebed om vernieuwende genade zijn plaats innemen?

1 de Heere Jezus

Wat houdt dat dan in? Allereerst zal dan de man zijn vrouw liefhebben zoals Christus Zijn Gemeente heeft liefgehad. Liefhebben. Dat is niet verliefd zijn, dat is niet je vrouw mooi en knap vinden, al hoort dat ook zo te zijn, nee, dat is liefhebben zoals Christus. En hoe had Christus lief? Hij had alles over voor Zijn Kerk. Zoveel, dat Hij voor haar stierf aan het kruis. En waarvoor deed Hij dat? Voor het welzijn van Zijn Kerk. Opdat Hij Zijn Kerk zou heiligen en reinigen. Van zonde bevrijden en heiligen voor Zijn God. Zo lief had Hij Zijn Kerk in Zijn sterven. Niets was Hem te veel, het ging Hem om het behoud van Zijn Kerk.

En Hij heeft Zijn Kerk lief in Zijn opstanding. Want in Zijn opstanding is Hij het Hoofd van Zijn Kerk. Dat is beeldspraak: hoofd. Je hoofd regeert je lichaam. Je gedachten van je hoofd en je zenuwstelsel vanuit je hoofd bepalen wat er met je lichaam gebeurt. Je bedenkt wat met je hoofd en dan geef je seinen naar je handen en voeten om iets te gaan doen. Maar, en dat is het mooie van het beeld van het hoofd, je geeft nooit opdracht om je hand in het vuur te steken. Of je voet op spijkers te zetten. Dat doet pijn en dat voel je. En als je buik wordt aangevallen dan geeft je hoofd signalen naar je handen om dat tegen te houden. Zo regeert het hoofd het lichaam. Zo regeert Christus, het Hoofd, Zijn Kerk. Nu Hij in de hemel is regeert Hij Zijn Kerk door Zijn Geest. Beschermt Hij Zijn Kerk door Zijn engelen. Zegent Hij Zijn Kerk met geestelijke gaven. Bidt Hij voor Zijn Kerk met Zijn voorbedding. Met

maar één doel om te allen tijde Zijn kerk wél te doen: in het geloof te bewaren en te heiligen en eens voor Zijn Vader te stellen. Nooit verliest Hij Zijn Kerk uit het oog en uit het hart. Altijd is alles wat Hij doet daarop gericht.

Wat een heerlijkheid: Hem te kennen! Door Hem bemind. Door Hem beschermd, gezegend, bewaard, opgenomen in Zijn voorbeding.

Christus. Zo lief heeft Hij Zijn Kerk. In Zijn dood geeft Hij Zichzelf voor haar om haar te heiligen. In Zijn leven beschermt, zegen, bewaart, bidt Hij voor haar om haar te beschermen. Of je nou man of vrouw, jongen of meisje bent: Hem heb je nodig! Want man/vrouw, jongen/meisje we zijn onder de schuld en vloek, gevangen in zonde en geestelijke dood. We zijn geestelijk krachteloos en blind, dwaas en arm. Zonder Jezus zijn wij verloren en blijven we verloren, reddeloos en hulpeloos.

Maar daar is Jezus Christus. In het Evangelie aangeboden: Als Borg verlost en heiligt Hij. Als Hoofd beschermt, zegen, bewaart en bidt Hij. Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Vlucht toch niet weg van Zijn liefde en van Zijn zorg. Dat zou zo dwaas zijn, dat is je ondergang! Zij liefde en Zijn zorg redt. Hoe verloren en dwaas je ook bent.

2 de man

En nu weet God wie Hij op welke plaats moet zetten. Hij zegt: man, jij hoort op die plaats te staan. Op de plaats van Jezus Christus. Om het goede voor je vrouw te zoeken. Haar zaligheid, haar heiliging. Daar alle aandacht voor te hebben. Natuurlijk, je ziet je vrouw ook graag mooi en knap, maar veelmeer zie je je vrouw graag gered en heilig. Zie je je vrouw graag in gebed, zie je haar graag dienstbaar in Gods rijk, zie je in haar graag de vrucht van de Geest opbloeien. Daarom zie je je vrouw liever boven de Bijbel dan voor de spiegel. Je zegt heus wel eens: vrouw wat zie je er leuk uit, maar als je je vrouw 's avonds hoort bidden voor het slapengaan, dan hoor je zo graag dat ze vroom is, dichtbij God leeft. En daar heb je alles voor over. Zoals Jezus Zijn leven overhad, zo heb je alles over voor het welzijn van je vrouw. Lichamelijk in gezondheid, psychisch dat zij goed in haar vel zit, geestelijk dat zij God dient en heilig leeft. Al kost dat geld, tijd, aandacht, dat heb je over voor je vrouw.

Op de plaats van Christus. Om als hoofd je vrouw te regeren. Want als hoofd heb ik je geschapen zegt God. Niet als baas, maar als hoofd. Je beschermt je vrouw tegen wat te zwaar voor haar is en wat te veel van haar vergt: het zwaarste en vuilste werk dat doe je graag voor haar. Je zegent haar door haar te leiden vanuit de kennis van de Bijbel.

Dat gevoelvolle leven van je vrouw, ups en downs, dat mag je in rechte banen leiden door de kennis vanuit de Bijbel. De eindverantwoordelijkheid en het uitdragen voor alle beslissingen, die neem je als man. Je bidt voor haar. Zoals Jezus in de hemel bidt voor Zijn Kerk, zo bidt de man voor zijn vrouw aan tafel. In het gezamenlijke gebed met zij tweeën kunnen man en vrouw allebei bidden en hun hart openleggen, in het openlijk gebed aan tafel als er anderen bij zijn: mooi als de man zijn taak als voorbidder dan op zich neemt. Op Jezus lijkt. In de frontlinie staat als het erop aankomt. Je draagt zorg voor het welzijn van je vrouw. Of ze geestelijk gered is. Vraag ernaar! En als het erop aankomt en de geheime dienst komt aan de deur: en die wil iemand meenemen voor verhoor over de kerkgang. Dan zeg je als man: laat mijn vrouw thuis, maar ik ga mee. Verhoor mij maar. Maar spaar mijn vrouw (en gezin)

Aan deze roeping word je als jongen en als man elke kerkdienst herinnert. Elke keer als je naar de kerk gaat. Hoe dan? Nou, je mag zo de kerk binnenlopen. Zonder iets op je hoofd te zetten. Doe dat dan ook nooit! Want je mag zo, zonder hoofdbedekking, de kerk inkomen. Om je hoofd te tonen. Dat is symbool en herinnering: je bent ook hoofd. Geroepen tot regeren, beschermen, vertegenwoordigen.

En het zal duidelijk zijn: met zo'n man ben je als vrouw goed af. Heerlijk om het lichaam van zo'n hoofd te zijn. Heerlijk om je plaats in te nemen, onderdanig te zijn aan zo'n echtgenoot. Dan kun je het alleen maar goed hebben en beter van worden.

Meisjes, zo'n man moet je zoeken he. Zo'n jongen mag je om bidden. Zou hij voor mijn ziel kunnen en willen zorgen? Zou hij mijn hoofd kunnen en willen zijn? Om mij naar lichaam, geest en ziel te beschermen, te regeren, te zegenen. Zulke jongens vind je op bepaalde plekken niet zo gauw. Als hij zelf al niet goed voor zijn ziel zorgt en in het café komt en in het uitgaansleven en party's, ja dan zal hij het voor jouw ziel zeker niet doen. Daar moet je maar niet naar toegaan want stel je voor dat zo'n jongen jou wel zoekt.

God zegt: man, ik zet jou op de plaats van Christus. Altijd ten koste van alles het welzijn van je vrouw zoeken en altijd haar beschermen, regeren, en zegenen. Nooit dat nalaten en altijd dat in het vizier hebben.

Wie durft er te trouwen als man? Durf jij dat als jongen? Als je voor jezelf de zaligheid niet zoekt, hoe zul je dan het voor je vrouw kunnen zoeken? Als je zelf je niet bekommert om heilig te leven, hoe zul je dan erop gericht kunnen zijn om je vrouw heilig te laten leven? Eerlijk gezegd: hoe kun je als je onbekeerd ben, man zijn of worden van je

vrouw? In de trouwdienst belijd je met je ja-woord als man dat je je vrouw zult liefhebben (niet verliefd zijn, maar het goede voor haar ziel en zaligheid zoeken tot elke prijs), haar trouw onderhouden, trouw verzorgen als haar hoofd, als Godvrezende man. Hoe kun je dat als je zelf de Heere Jezus niet kent? Als je geen rank in de Wijnstok bent? Hoe kun je Jezus beeld gelijkvormig worden als je Hem niet kent?

Als je een koud, ijskoude steen hebt en een hele warme steen. Hoe krijg je die koude steen dan warm? Door hem tegen die warme aan te houden. Hoe kan ik, ijskoud in mezelf, warm worden zoals Christus vurig is van liefde? Door tegen Jezus aan te schuilen. Steeds weer. Heere Jezus, zorg voor mijn ziel. Heere Jezus, zorg voor mijn zaligheid en heiligheid, Heere Jezus bescherm mij, zegen mij, bidt voor mij. Dicht tegen Hem aan schuilen en Zijn warmte doortrekt je hart en ziel en leven. Zijn beeld gelijkvormig. En daar mag je vrouw je dan weer in aansporen. Daar is je vrouw je hulp voor om je daarin bij te staan.

Anders kun je nooit man zijn naar Gods bedoeling. Anders komt er dus ook van die drie bedoelingen, opgaven, nooit iets terecht. Als de man niet op zijn plaats is. Als de man niet zijn partij speelt, maar een andere, of een zelfbedachte.

Maar, als je vrouw dat niet waardeert? Als je vrouw veel meer aandacht heeft voor haar lichaam dan voor haar ziel, voor haar ontplooiing dan voor haar heiligheid. En als man voel je de pijn dat je zorg niet op prijs gesteld wordt. Jij ook altijd met je vroom gedoe en over mijn ziel en zaligheid. Dan lijdt je pijn als man..... Dan zie je ook aan Christus hoe daarmee om te gaan. Hoeveel verdraagt Hij niet van mij? Hoe vaak schud ik Zijn zorg van me af? Hoe vaak trek ik me niets aan van Zijn regering? Maar Hij....Hij blijft trouw. Verdraagzaam. Hij dankt me niet af. Hij stuurt me niet weg. Hij blijft zorgend, lokkend, trekkend, kastijdend op mijn behoud gericht. Lees het Hooglied maar. De bruidegom wijkt wel, maar wil zo graag gezocht worden.

En als de man dit niet is, als de man niet Jezus weerspiegelt? Maar slecht is voor zijn vrouw, haar ziel geen aandacht geeft. Ja, dat komt in het origineel niet voor: Christus is altijd op Zijn plaats. De Kerk hoeft nooit om te gaan met een Christus Die niet op Zijn plaats is. Maar als vrouw kun je dat wel hebben. Dat vraagt wijsheid, dat vraagt kracht en geduld, dat heeft soms hulpverlening nodig. Om zolang als het niet tot mishandeling en beschadiging leidt toch bij hem te blijven. En altijd toch trouw te blijven en niet naar een ander uit te zien.

3 de praktijk

Het formulier vult het nog wat nader in. Allereerst door de man erop te wijzen wie zijn vrouw eigenlijk is. En dan zegt de Bijbel daarvan: de vrouw is het zwakkere vat. Dat is een eretitel! Dat hoor je nog des te beter als je het vertaalt met kruikje of vaas. En als je goed leest dan hoor je dat de man dus ook een vat is, een kruikje of vaas. Want als de vrouw het zwakkere kruikje is, is de man dus ook een kruikje, niet een sterk, maar een iets minder zwak.

In dat woord zit ten eerste dat je ergens voor bedoeld bent. Een kruikje was bedoeld om iets in te dragen, olie, nardus, parfum te dragen bijv. en een vaas is bedoeld om iets in te zetten, bloemen. Zo is de mens man of vrouw een kruikje, vaasje, bedoeld om door God gebruikt te worden. Om door God gebruikt te worden voor Zijn rijk, voor Zijn Naam en eer. Dus niet bedoeld om mooi en goed gevonden te worden: wat een mooie vrouw, wat een sterke man, maar om door God gebruikt te worden voor Zijn eer.

En dan is de man een zwak kruikje, een zwakke vaas. Broos en teer. Vatbaar en kwetsbaar voor ziekte en zwakte. Maar de vrouw is nog wat zwakker. Laten we zeggen: de man is een stenen kruikje, de vrouw een porseleinen kruikje. Nog sierlijker, maar ook: nog kwetsbaarder, zwakker. Lichamelijk, maar ook psychisch. In zo'n porseleinen kruikje zit zo een barstje. Je stoot er even tegen en het is gesprongen. Het gevoelsleven van een vrouw, even één opmerking en ze is bezeerd. En zij heeft haar hormonen en haar cyclus, die zij niet zomaar stillegt, waardoor zij kwetsbaar is. Als het goed is overdrijft een vrouw dat ook niet, maar is ze er wel eerlijk over en wil ze dat ook weten dat zij kwetsbaarder is.

En bovendien is zij als het goed medeerfgenaam van de genade des levens. Erfgenaam ben je als je kind bent. Als het goed is is je vrouw ook kind van God. Dus hoe je met je vrouw omgaat, dat zal Vader Zich wel aantrekken. De hemelse Vader trekt Zich dat zeer aan als Hij ziet dat je je vrouw, Zijn kind, niet goed behandelt.

Zou je niet beseffen: o Heere help mij. U geeft mij een vrouw, geschapen als teer kruikje, herschapen als Uw kind. U geeft haar mij om zorg voor te dragen. Haar niet te bezeren, geen barsten aan te brengen door mijn woorden, mijn uitvallen, mijn gebrek aan aandacht. Als U haar eens weer van mij wegneemt, hoe zal het kruikje eruit zien? Kan ik het dan zonder barsten u voorstellen? Zou je als man zonder genade kunnen? Zou je als man zonder vergeving en de Heilige Geest kunnen? Dat knielen op je trouwdag, dat is zo nodig. En dat is elke dag zo nodig. Om met het geschenk van mijn vrouw, het kruikje, om te gaan.

Om bij haar te wonen met verstand. Om bij haar te wonen. Je hebt dus niet alleen een vrouw om bij haar te eten en te slapen, voor aan tafel en in bed, maar om bij haar te wonen. En dat omvat alles. Alle voorkomende werkzaamheden en situaties. Mannen, woon bij je vrouw. En woon bij haar met verstand. Met inzicht in wat zij nodig heeft en hoe zij is. Dat porseleinen kruikje. Dat inzicht krijg je door eens een boekje te lezen over man en vrouw. Door vooral te vragen dat je vriendin je vertelt hoe zij dingen ervaart en wanneer en waarom. Zodat je met inzicht in haar gevoelsleven bij haar woont. En met zorg voor haar lichaam, zodat je ook in seksueel opzicht weet hoe je vrouw jouw wensen ervaart.

Want als je dat niet doet, als je dat niet doet, dan gebeurt er iets heel ergs. Als je niet met verstand bij je vrouw woont dan zijn de gevolgen vreselijk. Hoezo dan? Brandt je huis dan af? Gaat je bedrijf failliet of krijg je ontslag? Worden je kinderen ziek? Nee, maar dan wordt je gebed verhinderd. En erger kan eigenlijk niet. Als je gebed verhinderd wordt. Dat is de ademhaling van het geloof. Als de ademhaling stopt dan raak je bewusteloos, in coma. Als de ademhaling van het gebed verhinderd wordt, dan raakt het geloof bewusteloos, in coma. Vreselijk!

Eigenlijk staat er: dan wordt de weg opgebroken. De weg naar God toe. De toegang tot God. Dan ontmoet je Gods Vaderhart niet meer. Dan ervaar je Zijn vrede en liefde niet meer. Ja, je kunt wel ja handen blijven vouwen en je ogen dicht doen en zelfs hardop gebeden blijven uitspreken in huis en in de gemeente, in de consistorie en op de preekstoel, maar je ontmoet God niet meer. Kun je je iets ergers voorstellen?

Zou u het merken? Zou u verschil merken? Kijk, als de weg naar Leeuwarden opgebroken is, dan merk ik daar niks van. Ik ga toch nooit naar Leeuwarden, dus als die weg opgebroken is, merk ik daar niks van. Als de weg naar God opgebroken is, merkt u dat dan? Als je toch nooit naar God gaat, Hem toch nooit ontmoet, ja dan merk je er niks van als die weg opgebroken ligt.

Nog een tweede punt noemt het formulier. Waarbij ook weer heel duidelijk de eigen plaats van de man genoemd wordt. Want het gaat over zijn dagelijks werk, over het verdienen en eten van zijn brood. En dat blijkt in Genesis 3. Na de zondeval worden Adam en Eva beide gestraft. Niet naar de maat van hun zonde, maar toch wel geducht. Dan wordt Eva, de vrouw gestraft in wat heel uniek en typisch bij haar hoort. Het baren van kinderen. Daarom is het met name voor de vrouw zo'n pijn als de kindereuzegen niet gegeven wordt. De straf is dan dat de vrouw met smart kinderen zal baren. Pijn, weeën, urenlang. En de man

wordt ook gestraft. In wat typisch en uniek bij hem hoort: in zijn zorgen voor de aarde en voor inkomen. Daarom is het zo'n pijn als een man werkloos is of arbeidsongeschikt. Dat raakt hem diep. De straf is dat de man in zweet van zijn aanschijn brood zal eten. Zijn werk kost hem zweet, hoofdbrekens. Maar het is en blijft allereerst, indien mogelijk, zijn roeping. Om ijverig te werken in zijn beroep. En om zo inkomen te verwerven om zijn huis te onderhouden. Voor eten, drinken, huisvesting te zorgen.

Binnen die zorg voor je vrouw. Binnen het hoofd zijn en de aandacht voor je vrouw als porseleinen kruikje. Daarbinnen ijverig zijn in je beroep. Niet ten koste van je vrouw of gezin, maar juist dienstbaar aan je vrouw of/en gezin. Zodat je dat met God en met eer kunt onderhouden. Met God: je zorgt dat je inkomen verdient om een Bijbelverklaring te kunnen kopen, boeken over bekering, geloof en Heilig Avondmaal. Daar geef je graag wat aan uit, om daarvoor te zorgen in huis. Je zorgt dat je tijd hebt om als man en vader daarin je vrouw en gezin voor te gaan.

En met eer: zodat je vrouw en kinderen er zo bijlopen dat ze niet opvallen. Ze zijn verzorgd gekleed en komen niets te kort. Overdaad en luxe hoeft niet, mag niet, maar netjes en gekleed is roeping. Want laat het niet zo zijn dat man en vader geld uitgeeft aan zijn auto, of aan zijn hobby, of zijn verzameling, maar het gezin heeft qua kleding en Bijbels materiaal maar net net genoeg.

Daarbij is het ook mooi om te kunnen geven aan de zaak van Gods Koninkrijk. De gemeente, de zending, de vervolgte kerk. Om te kunnen geven aan hen die hulp nodig hebben via de diaconie of via ontwikkelingshulp of allerlei vereniging voor hulp bij bepaalde ziekten. Misschien werk je wel eens over of heb je een meevaller op financieel gebied. Daar kun je dan misschien wel wat extra van geven aan de kerk of de zending of de diaconie. Overwerken om wat meer weg te kunnen geven.

Naar het beeld van Christus. Hij gaf zoveel weg, Hij gaf Zichzelf. Daar deed Hij Zijn werk voor. Met zweet en tranen, met bloed en smarten. Daar werkte Hij voor. Dat is wel een heldere spiegel: waar werk ik voor? Waar verdien ik mijn geld voor?

Jongens, mannen, kniel toch en bidt: O Zoon, maak mij Uw beeld gelijk. Vriendinnen, vrouwen, kniel toch ook en bidt: o Zoon, maak mijn vriend, maak mijn man Uw beeld gelijk.

Amen